

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ - ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ

Περίοδος Β' - Χρόνος 20ος Γραφείο: Λύβης 22 ΙΛΙΔΙΑ Τηλ. 7750983 Αριθμ. φύλλου 122 • Δρχ. 100 • ΜΑΗΣ-ΙΟΥΝΗΣ 1998

Ο δημοκρατικός πατριωτισμός του Ρήγα

Το ενδιαφέρον για τον Ρήγα

200 χρόνια από τη δολοφονία του επαναστάτη Βελεστινλή

Του ΑΝΤ. ΔΙΑΚΟΥ

Η προδοσία και ο σπαραγμός του Ρήγα στις 24 Ιουνίου 1978 «επείδη του όποιου των Ελλήνων έθνους η σωτηρία». Ήταν ένας άσματος και φουλιός και φιλοκέρδης, κ' ασκοκέρδης και φιλοδόξος. Το εγκλημαίο του ήταν «άναντος» και θα προέκυπτε «βλάνος μεγαλάνων». Αυτά, και άλλα χαίρεται, έγραφε το 1811 ένας γκαρσί από την Κοζάνη, ο Μασάβ Περδικάρης, στο έργο του «Ρήγας ή κατά ψευδοβελήντων». Ένας μοναχός, ο Κονιάς ο Πατριός, έγραφε: «Ο διεφθάρμενος τα φρένα Ρήγας (...) ως εκδός εγκόκλια γράμματα διεγερτικά κατά των νυν τυρώνων άνευ της του Χριστού ευθείας, καώς ως καλόν τον απ' ασπαστήρι, θάκην προήκουσας τας ποταμύς Ισπρη ιχθύων γενόμενος Ισπρη των αυτών σφιν και όλην την συνειν καλόν». Καλός δηλαδή είναι τροφή για τα φρένα του Δουδούλη! Σε γράμμα ενός μητροπολίτη, το 1801, καταγράφονται οι Ρήγας και οι σύντροφοί του διότι ταράζουν να κάνουν επαναστάσεις κατά του κρατοσύνη Σουλτανήν: αλλ' ο μεγαλόδοξος Θεός τους επιβλέπει κατά της πράξης των με τον θάνατον όπου τους έφανε».

Αφού είναι φρέσι τα νέα στην Κωνσταντινούπολη για το μαρτυρικό θάνατον του Ρήγα, το Πατριαρχείο αναστασιεύει μήπως είναι διαδοθεί τα επαναστατικά φυλλάδια του. Έτσι, την 1η Δεκεμβρίου 1798 αποστέλλεται εγκύκλιος προς τους μητροπολίτες: «Συνέλευσις ως χείρος ημών εν σύστασι (...) επιγραφόμενον Νέα πολιτική διοίκηση (...) αναγνωρίσθαι του πομπότου κρούς και δια τούτο

γράφοντες τα αρμεριωνόν σου να επαγερήσεις ως όσα τα μέρη της επαρχίας σου με ακριβείς φρένας και ελπίσεις, από εμμανοβή τοιούτων σύσταται ως άνωθεν, ως τύπον ή χειρόγραφον, να συντάξας δια τον άσματος και να το ελπίσθησθαι ως ημών εν τάκει, μη επιμένον ως πλείονα (...) ά τα πλήρη υπάρχει ασφάλτος εκ των θολερών σου εναντίον του δόγματος της ορθόδοξης ημών πίσσεως εναντισμένην».

Το 1798 ήταν μια χρονιά που κορυφώθηκε η διαμάχη των φιλοβόλων και των ιδίων, καθώς οι Γάλλοι, έχοντας καταλάβει τη Βενετική Δημοκρατία, τον προηγούμενο χρόνο, βρίσκονταν στα Επτάνησα, επηρεάζοντας επανή με τους Έλληνες στους οποίους καθίσταναν την επαναστατική τους προπαγάνδα.

Στις 17 Ιουλίου 1797 ο Σουλτανός έστειλε εντολή στον Πατριάρχη Γρηγόριο

Ε στην οποία του ζήτησε να διδάσκει πάντως τους Βουλκανούς γεννάδες: τα της υπακούσης των κρείν και να καταδείξει ποιος εναντία πράττειντος. Όσο να τιμωρήντος. Ίδια μίμνα ο Πατριάρχης έβριζε μίμνα «Πατριάρχης»: «Ουκ επιουσιότα, αλλ' ως όσου διεσπάρη η γαλήνη εκείνη λήρη, από του να γράφοντες και να συμβουλεύοντες ποσά τα χριστιανών ημών πληρώματα (...) από να μην τόκη της των πικτών και ορθόδοξων χριστιανών αποτιθεί, ως άβουλή ή απροσέχης, και δελεάζει με το αστακύν εκείνο δολέμασ που υποκεκομμένους και δολίους προτινόνται το σόμω της ελευθερίας». Τον Σεπτέμβριο του 1798 η πατριαρχική προκήρυξη προς τους Επτανήσιους έγραφε: «Ο ποινής και άρεσκός όφης, αφού δολίος επλάνεσε, τον ανθρωπότητα, (...) επανοήσας το γένος των Γάλλων δεσποτάρων την ηννορία, έκυτον διαβώδης ως της ψαφς αυτών τον νύν της αποστασίας».

Την ίδια χρονιά, ο πατριαρχικό τυπογραφείο εξέδωσε τη «Χριστιανική Απολογία» (άνωνυμο έργο το οποίο αποδίδεται στον μοσάβ Αθανάσιο του Πάρου). Μερικές χαρακτηριστικές φράσεις: Ο Θεός «έκρυσε την βασιλείαν αυτών των Οθωμανών περσοκρότων από κάθε άλλην, δια να αποδείξει αναμνήσεις ότι θέλει ενέναντο δουλεύειν».

«Αδελφού, μη πληνθείς (...) κλεισάτε τα αυτά σας και μη δώσετε καμμίαν άκρόαση ως τάσας τας νεοφρενές έλλοιπας της ελευθε-

Από τον Πολιτισμό της Εξέγερσης στον «Πολιτισμό» της Εξάγερσης
Ναρκωτικά: Ένα πολύπλοκο διεθνές πρόβλημα

του Ηλία Δ. Τασούλα

Ο Ηλίας Δ. Τασούλας είναι έατρος Registrar in Cardiology.

Από το περιοδικό «Πρόταση Νο 1» της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Άρτας

Ε να φανταστώ αβέρβης διάβρωσης του κοινωνικού ιστού συνεπεία διεθνώς, απειλούν την «έθνη» απειλή και την υπόσταση των κρατών. Πρόκειται για το, διεθνών ήλων διαπιστάται, πρόβλημα των ναρκωτικών, που επηρεάζει πολλές και πολλές παραμέτρους της κρατικής λειτουργίας και την ασφάλεια της κοινωνικής συνοχής.

Μια ορθολογική αντιμετώπιση του θέματος αυτού είναι η επίσημη ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ, αβέρβωντες μέτρησις του προβλήματος. Οι καταπολεμούντες οι ισχύει για παράδειγμα του νόμου περί ναρκωτικών ήσαν 5 το 1986, το 1987 ήσαν 4, το 1988 ήσαν 2, το 1989 ήσαν 10 και το 1990 ήσαν 22. Οι κρατούμενοι για θέματα ναρκωτικών το 1980 ήσαν 664, ποσοστό 19,4% του συνόλου των κρατούμενων και το 1990 ήσαν 1.521, ποσοστό 31% του συνόλου των κρατούμενων. Η έσπαση, λοιπόν, των κρατούμενων για θέματα ναρκωτικών μπόλιν εναν 1980 και 1990 ανέρχεται σε 230%. Έτσι λοιπόν το 1990 ο ένας στους τρεις κρατούμενος είναι φυλακισμένος για θέματα ναρκωτικών.

Η παρατήρηση που αποσπείται από αυτή τα αριθμητικά δεδομένα είναι, ότι έστι εναν ΤΑΧΥ ΡΥΘΜΟ ΑΥΞΗΣΗΣ ΤΩΝ ΤΟΞΕΚΟΜΑΝΩΝ. Η παρατήρηση αυτή ισχύει από την προέλευσή όν δεν έστιν μεγάλου εύρους παρατήρηση των δικαστικών αρχών. Αν, όμως, θεωρήσουμε ότι έστι έγκυρη κρατική οργάνωση και διερεύνηση των ναρκωτικών ως μέρος των έμμενων και περίπου σωστής παρατήρηση των δικαστικών αρχών, τότε αυτή η υπολογισμένη αριθμητική απειλή υπολείπεται κατά πολύ έναντι της πραγματικής.

Ο αριθμός των χρηστών ναρκωτικών σκευών το 1980 εκτινάχθηκε από περίπου επτά, ενώ με στοιχεία του 1992 υπολογίζεται σε 80.000-100.000. Την προσέγγιση πενταπλασία, σύμφωνα με μετρήσεις υπολογισμένης ο αριθμός αυτός θα ανέλθει σε 300.000. Δηλαδή, εάν θεωρήσουμε μια σκευήν ως ημερησίως, τότε από 6-7 σκευήν θα επανέλθει και ένας χρήτης ναρκωτικών, δηλαδή 1 στις 20 θέλει να είναι ταξιδιωτική, ήτοι, περίπου το 5% τοιούτης μέσης.

Αυτή η παρατήρηση απειλή όν την ανάλυσή της με της κλάσης, της διακρίσεις, της ληστείας, της αστυνομίας και το οργάνωμένο έγκλημα ή την τρομοκρατία γενικά, και πάλι θα έστιν μια «εν δημοκρατία» απειλή στην του προβλήματος. Και πως, όμως, θα είναι σε θέση να υπολογίστα να φορέσει επηρεάζει και θα ορμολύσει στην επίλυση του θέματος.

Μια άλλη παρατήρηση είναι, ότι ο μέσος όρος ηλικίας των χρηστών ναρκωτικών είναι 17 χρόνων. Αυτός και περσιόστος, που «καυδός» ηλικίας 12 ετών καμμία χρήση ηρωίνης. Και επιβεβαιώνει διερευνώντας με ανάλογες περιπτώσεις κατά τις πολυάριθμες εκδόσεις (1 εκδόσεις) πως το κοινό του νομού της Άρτας σκού δώματα 1991-1992).

Σταμάτα όν το 76% των νέων αρχίζει τη χρήση ναρκωτικών με τα, κορυμμένους θεωρούμενος ως, «μολυσμα» και το 92% απάν καμμήσις ως, θεωρούμενος ως, «απόδρα» (θεωρία της μολυσμότητας).

Στις μέρες μας παρατηρείται καλύτερη εστία-

νοση των έμμενων ναρκωτικών. Τα στοιχεία του Λιμενικού αναδεικνύουν ταχέως 25 μίλιων την ώρα, ενώ τα στοιχεία που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά ναρκωτικών αναδεικνύουν ταχέως 45 μίλιων την ώρα. Γνωστό είναι γνωστό, ότι «Η ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΩΝ ΠΡΟΤΕΙΝΕ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩ ΚΡΑΤΟΥΣ». Κλασικά παράδειγμα αποτελεί το απίστευτο όλο Thompson, το οποίο εφεύρεται και χρησιμοποιήσαν αρχικά κακοποιοί και στη συνέχεια τα χρησιμοποίησαν οι Αστυνομία.

Όσον αφορά τη χρησιμότητα της σφίγγας από το κράτος, χάρη της απορρίψης σφόνδριν αστυνομικών, σε πρόσφατη έρευνα που διεξήχθη στη Γαλλία επί 1.000 τοιούτων, απάντησαν στην ερώτηση αρνητικά. Δηλαδή δεν δέχονται τη χρήση της αστυνομικής σφίγγας που θα τους χρησιμεύσει το κράτος. Απάντησαν ότι, οι προτιμούν τη χρήση κοινής σφίγγας για δύο λόγους.

1) χάρη της απειλής της τσάρας και 2) διότι την ώρα εναντίον της πύλης τους είναι τόσο μεγάλη, που δεν τους ενδιαφέρει όν πελόντων, παρά μόνο η χρήση των ναρκωτικών. Στο θέμα αυτό, δηλαδή της χρήσης της αστυνομικής σφίγγας, δεν πρέπει να μας διαφεύγει, ότι τοίχο είναι μόνο από τους πολλούς συνεπείς, που είναι απαραίτητοι για τη λήψη αστυνομικών μέτρων. Απαιτείται, επίσης, το ενδεχόμενο διάλυση ή ελάττωσι της εφαρμοσμένης παραγωγής, δηλαδή να είναι γνησίως και μορφολογικώς καθαρά (απόσπασμα μικροφώνων και συστημάτων σκευών, αποσπασμα μωρμένων σωμάτων και γενικά φασματικές καθαρό), πράγμα που είναι εντελώς άδύνατον να επιτευχθεί σε άλλους χώρους όν της εφαρμοσμένης βιοτεχνίας. Συνέπως, η χρήση της σφίγγας σκευών θα ελαττώσει το σφάλμα των ελαττωμάτων που αποσπείται από τη χρήση της αστυνομικής σφίγγας. Επίσης, η χρησιμότητα αστυνομικής σφίγγας δεν μπορεί να γίνεται σε μια περσιόσμη παραγωγή περσιόη. Η δια χρησιμότητα σε ολόκληρη την επεξεργασία ή και τα χρησιμότητα βλάστη. Η χρησιμότητα ή σε μια περσιόη, εάν οι τωρμένους αποδέχονται τη χρήση της, θα επηρεάζει πάραυτα ανεπιθύμητες ενέργειες. Πράγματι, όσα οι τωρμένους ή τοίχο μεγάλος αριθμός θα αναγινώσκονται εκεί με ός τις γαργάλες συνέπειες της δραστηριότητας τους.

Ποιά είναι, όμως, τα ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ από το εμπόριο ναρκωτικών; Ένα (1) gr κούρας κοστίζει σήμερα (1992) 20.000-40.000, ενώ τα επόμενα πέντε χρόνια η χρησιμότητα 5-6 gr ημερησίως. Ένα (1) gr κούρας κοστίζει 2.000-3.000 δρα. Το εμπόριο ναρκωτικών είναι η πλέον κερδοφόρα επεξεργασία ηρωίνης με ελπίσθησι τη βιοτεχνία άλατων. Υπολογίζεται ότι τα κέρδη έστιν υπεράνω των 300 δολαρίων. Στην Ελλάδα οι κέρδη (επιπλέον) = κέρδη, στην περίπτωση των ναρκωτικών) ανέρχονται σε 100 δολ. ημερησίως, δηλαδή 360 δολ. καθότι έστιν κέρδος. Τα κέρδη των 3091 πλέον κερδοφόρων επεξεργασιών της χώρας ανέρχονται σε 223,1 δολ. ημερησίως. Αντιλαμβάνεται κανείς, και μόνο από τη σύγκριση αυτή, πόσο ισχυρό είναι το κέρδος.

Συνέχεια σε σελ. 4

Δημοτικές και Νομαρχιακές Εκλογές

Οι εκλογές για τα τοπικά όργανα δεν είναι ίδιες με τις έθνικές εκλογές. Απώστος, το κριτήριο της ψήφου προσεγγίζει, για να μην πούμε ότι γίνεται για να ταυτιστεί με το κριτήριο της ψήφου για το Κοινοβούλιο, για την επόμενη Κυβέρνηση και τα τοπικά όργανα, Νομάρχες, Δήμαρχοι και λοιποί να υποκύπτουν στις Κυβερνητικές πιέσεις.

Στις εκλογές του Οκτώβριου πρέπει και μπορούν να αναδειχθούν Δημοτικοί άρχοντες πρόσωπα ικανά για να προγραμματοποιούν σωστά την ανάπτυξη της περιοχής μας που τόσο έχει ανάγκη.

Υπάρχει άλλωστε μέρη των εκλογών πρέπει να είναι πιο ΔΥΝΑΤΗ και ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ ή φωνή των Δημοτικών Άρχοντων.

